

Lev. 202

Bacsányi János
levele
II. G. Teleki Józsefhez

Kassán. 1788. nov. 1. magy.

② + 1 nyomat. melléklet

+ 2 más.

a' d'ittemben való nagy ere, böltsége, és tudományja, a' két háza előtt. Legen nagy, ságod a' mi igeheresimkre néve is sütköre? példája sok Nagyjainknak. Nagyságnak vagyunk képe munkái; ne sajnállyon egy darabotokat, M. D. Káday Urival, "jó" ró kesken hozzájuk által-küldeni.

Egy új könyv-nyomtatás műhely állott fel most itt Kassán; ide függésük egy be, sü példát, ha valami darabot illy pap betűkkel kívánna Nagyságod nyomtatni, mel, tartatson velem a' correctio iránt parancsolni.

En, vagok társaimmal egygyütt, min, den ki-rekessé melly rípkelések

Nagyságodnak

Kassán j. 9. 1858.

alácas polgára
Dassányi János
A. Cameratis Canellia

Méltóságos Gróf!
Nagyságos Uram!

A' nagyval nagyobb gyönyörűséggel irak most Nagyságodhoz kis Társaságunk, a'riben, nemyivel inkább kívánsam vala már régtől fogva, alácas rípkel, kesem mellet, adon nagy örömemet jelenseim, mellyet értesen vól meg Turinban, Or, kián utolsó Or Or Nagyságod által tesz helyben kegessé ből. M. D. Or Ur illy fenn irással küldé rípkel fordítás, mat: approbatum per C. Jos. Teleky et D. Land Or, remittitur pro continuacione.

El-feltykéslen jók erek innéhem! Mi, kor in Or fordítás kor kerdessem, meg

sem

ten álmódram, hog faradk. Ságomnak olly hamar,
y olly bö' jutatmát nyuszem. Ad' vala fö' y leg-
első' tárgam, hog emek az Ismeri Költőnek jús,
re-haró érekei által Magyaraimkat meg-ihlet"
vén, Harajokra y ömön magokra emlékeztetem.
~~U.~~ Párdussakéntem Termi Magyar Remse,
semnek, y a régi Celták' törsénusiben tükröt
tartani polgár-társaim' elide; Párd' Anyám'
nyelvén akartam szatni eskölsémnek el-ha,
nyatlátat, ditsőd'égünknek ki-miláshat! mert
olly könnyül-állásobban vagyunk, hog, ha-ssak
tellyességel el nem zontotta már jüveimket
az idegen naplag, fűntség-keppen meg kell ille,
födmünk eg-Haraja veszedelmek olly érreke,
nyen kesergő' öze Vöröknek jomocú panaszt
járta. El-izen-e illgetin fel-est tárgamát?
a' Jövendő' fogja meg-választani; a' mellynek
bíromyos el-izévére midőn Remsesemnek
két dífe el' tüköse" ^{u' karafinák,} remenyiség y báorsá"

got

got nyija, egyfeszimind a bessülette-vágo
jüve-is kalharaslánságra gerjefti. Vaj,
ha elegendő' ukességgel-is bírjon, jaltájának
vígig-jutására! -

Társaságunk meg-ette a' rendelés
Besen, hog Museumunkból Nagy Sándor
y Exemplar jutton. Földi Uram írja, hog
már által-ada. A' De-vereséből sehat bö'
vetben olvasta Nagy Sándor, mi légen jüvé"
kunk; báorsókunk mindaráltal levelink
által-is könnyözögni, is Nagy Sándor aláratos,
sággal kévni, hog, ha Ködintbe való állás"
val Társaságunkat nem-is, leg-alább valamelly
darab munkájával Museumunkat méltóvá"
són meg-tipselni. Bizodalomunk ez ivánt
amajával nagobb, mennyivel etmirese sebb
Nagy Sándorak mind karafinistágra, mind pedig

a

ad 1161)

P É L D Á K.

I.

Mint a' tengernek kö-szálba ütődő habja, úgy
szóllamla-meg: Kítsoda hasonló én-hozzám
ez Országban? En-elöttem meg nem állanak fémmi
Vitézek: földre rohannak kezem alatt. Ki állhat
szembe Szváránnal a' hartzon? Kítsoda, hanem-ha
Fingál, a' fergeteges Szelmának Királlya? Málmo-
ron víttunk egykor; sarkaink le-nyomták az erdő-
ket. Kö-szizklák döltek-ki helyeikből; a' patakok
meg-változtatták folyásokat; mormolva szaladtak-el
mellőlünk. Három nap' újjítottuk-meg a' viadalt.

II.

De a' szörnyü napnak fel-jött már reggele,
Mellyet az UR néki végsőnek rendele.
Felhök közzé rejté Títán-is ortzáját,
'S úgy küldé előre gyászt-hozó postáját;
Tudta: hogy a' sok jaj kiért eget ére,
Még le-men'te előtt téttetik zsélyére. —
Az Ég, ki őt eddig szenvedni engedte,
Súlyos fájdalmait végre tekintette. 's a' t.

III.

Böldog! ki esméri tehetetlenségét,
Határozni tudgya büfzkés észességét;
Látván elméjének ilyen kisedségét,
Nagyra nem terjeszti tsonka mesterségét.

IV.

Már a' böldog Egek' fényes palotáit el-hagyván,
A' kinnal rakodott mélység' fenekére le-hulla
Lucifer; és fortván az irigység benne, pihengő
Mellyéből sok ezernyi veszélyt, 's tűz-nyilat okádott.
Rettentő testét végetlen közre fel-ötli
A' láng-örvényből; korom ábrázattya világít
Kéncéből-fakadó fénnel; nagy nyájjal el-ülték
Tagjaiban dagadott sebek, Istemi kéznek örökre,
Dörgő mennykővitől, rá-perseltt bállyegi. 'S állván
E' szörnyü, tsuda-nagyra ki-nyúltt, 's a' tüzzel-egészlen
Egygyé lett ofzlop, 's ropogó szikrákat eresztve
Forgatván tüzesültt szeméit, 's a' lángos haboktól
's a' t.

T U D Ó S Í T Á S.

Életemnek nagyobb részét ezen Nemes Magyar Hazában töltvén, 's minden töllem ki-teihető igyekezettel azonn lévén, miként én-is a' Köz-Jónak előmozdításához viseltető kézségemet nyilvánóságossá, és egyfersmind fogamatossá tehetném: meg-nyertem utólyára Felső Urunknak kegyelmétől, hogy a' Tudományoknak terjesztésére, itt Kassán, úgy-mint Felső Magyar Országunk Anya-várossában, tulajdon költségemen Könyv-nyomtató Mű-helyt állíthassak. — Jelentem e' végett, és alázatos kéreással ajánlom kézs szolgálatomat minden Kerületek', Vármegyék', Törvény-Székek', Városok', és Tiszt-ségeknek, és mind azon Tudós Uraknak, kiknek a' Könyv-nyomtatással valami közik vagyon; méltóztatassanak illetén köz-hasznú szándékomban, reám bizatandó akármelly Országunk-béli nyelven készült munkáik által segedelmeskedni. Én azokat nem tsak a' leg-illendőbb árran kézs vagyok fel-vállalni, hanem szép papiroson, tisztán, és a' nyomtatás-béli gántokra nézve-is, minden megkívántató szorgalommal fogom nyomtatni. — A' betük *Mannsfeld'* metzéséből vagynak, és (a' mint e' példából-is ki-tetízhetik) olly szépségűek, a' millyenekkel Hazánkban még eddig kevés Könyv nyomtatódott. Kassán, Kis-Alfzony' Havának 9dik napján, 1788.

ELLINGER JÁNOS,

Könyv-nyomtató.

